

ENHAVO

I.	La Komunista Partio	1
II.	Klasoj kaj Klasbatalo	9
III.	Socialismo kaj Komunismo	25
IV.	La Ĝusta Traktado de Kontraŭdiroj Interne de la Popolo	50
V.	Milito kaj Paco	65
VI.	Imperiismo kaj Ĉiuj Reakciuloj Estas Paperaj Tigroj	80
VII.	Kuraĝi Batali kaj Kuraĝi Venki	90
VIII.	Popola Milito	97
IX.	Popola Armeo	110
X.	Gvido de Partia Komitato	115
XI.	La Amasa Linio	130
XII.	Politika Laboro	147
XIII.	Rilatoj inter Oficiroj kaj Soldatoj	163
XIV.	Rilatoj inter la Armeo kaj la Popolo	168

XV.	Tri Vastaj Demokratioj	173
XVI.	Edukado kaj la Trejnado de Trupoj	181
XVII.	Servi al la Popolo	186
XVIII.	Patriotismo kaj Internaciismo	191
XIX.	Revolucia Heroismo	198
XX.	Konstrui Nian Landon Dili- gente kaj Ŝpareme	204
XXI.	Sin Apogi sur Propraj Fortoj kaj Penege Lukti	213
XXII.	Pensmetodo kaj Labormetodo	223
XXIII.	Enketo kaj Studo	253
XXIV.	Korekto de Eraraj Ideoj	261
XXV.	Unuiĝo	276
XXVI.	Disciplino	279
XXVII.	Kritiko kaj Memkritiko	283
XXVIII.	Komunistoj	294
XXIX.	Kadroj	304
XXX.	Junularo	317
XXXI.	Virinaro	323
XXXII.	Kulturo kaj Arto	329
XXXIII.	Lernado	335

I. LA KOMUNISTA PARTIO

La kerna forto, kiu gvidas nian aferon,
estas la Komunista Partio de Ĉinio.

La teoria bazo, kiu orientas nian penson,
estas marksism-leninismo.

Inaŭgura parolado en la Unua
Sesio de la Unua Tutlanda Kon-
greso de Popolaj Reprezentantoj
de la Ĉina Popola Respubliko (15
septembro 1954).

Por revolucii, estas necese havi revolucionan
partion. Sen revolucia partio, sen revolu-
cia partio konstruita laŭ la revolucia teorio
kaj revolucia stilo de marksism-leninismo,
estas ne eble gvidi la laboristan klason kaj

la vastajn popolamasojn venki imperiismon kaj ĝiajn lakeojn.

“Unuiĝu Tutmondaj Revoluciaj Fortoj, Batalu kontraŭ Imperiisma Agresado!” (novembro 1948), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

Sen klopodado de la Komunista Partio de Ĉinio, sen ĉinaj kompartianoj kiel la ĉefa subtenilo de la ĉina popolo, ne estas eblaj la sendependiĝo kaj liberiĝo de Ĉinio, nek estas eblaj la industriigo kaj modernigo de agrikulturo en Ĉinio.

“Pri Koalicia Registaro” (24 aprilo 1945), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. III.

La Komunista Partio de Ĉinio estas la gvidkerno de la tuta ĉina popolo. Sen

tia kerno, la socialisma afero ne povas venki.

Parolo je la ĝenerala akcepto al la delegitoj de la Tria Tutlanda Kongreso de la Nov-demokratia Junulara Ligo de Ĉinio (25 majo 1957).

Partio bone disciplinita, armita per la teorio de marksism-leninismo, aplikanta la metodon de memkritiko kaj kunligiganta kun la popolamaso; armeo gvidata de tia partio; unueca fronto de ĉiuj revoluciaj klasoj kaj ĉiuj revoluciaj grupoj sub la gvido de tia partio—jen estas la tri ĉefaj armiloj, per kiuj ni venkas la malamikojn.

“Pri Popol-demokratia Diktaturo”
(30 junio 1949), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

Ni devas fidi la amasojn, ni devas fidi la Partion—tio estas du fundamentaj

principoj. Se ni dubas tiujn principojn,
ni elfaros nenion.

*Pri la Problemo de Agrikultura
Koooperigo* (31 julio 1955).

La Komunista Partio de Ĉinio armita
per la teorio kaj ideologio de marksism-
leninismo alportis al la ĉina popolo novan
stilon de laboro, stilon, kiu ĉefe estas kom-
biniĝo de teorio kun praktiko, intima inter-
ligiĝo kun la popolamasoj kaj apliko de
memkritiko.

“Pri Koalicia Registaro” (24 aprilo
1945), *Elektitaj Verkoj de Maŭ
Zedong*, vol. III.

Neniu politika partio, kiu gvidas grandan
revolucionan movadon, povas gajni venkon,
se al ĝi mankas revolucia teorio, historia

scio kaj profunda kompreno pri la praktika movado.

“La Rolo de la Komunista Partio de Ĉinio en la Nacia Milito” (oktobro 1938), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. II.

Ni iam antaŭe diris, ke la stilĝustiga movado estas “ĝenerala marksisma eduka movado”. Stilĝustigado signifas, ke la tuta Partio lernu marksismon per kritiko kaj memkritiko. Dum la stilĝustiga movado ni certe lernos pli da marksismo.

Parolado en la Tutlanda Konferenco de la Komunista Partio de Ĉinio pri Propaganda Laboro (12 marto 1957).

Estas tre malfacila kaj giganta tasko bonigi la vivkondiĉojn de la centmilionoj da loĝantoj de Ĉinio kaj konstrui nian landon ekonomie kaj kulture postrestintan en landon riĉan, potencon kaj kulture altedisvolvitan. Ni devas konduki stilĝusti-

gadon, nun kaj estonte, kaj senĉese elimi-
ni el ni ĉion eraran ĝuste por tio, ke ni
povu pli kompetente surŝultrigi tiun taskon
kaj pli bone kunlabori kun ĉiuj honestaj
samaspirantoj ekster la Partio, kiuj decideme
dediĉas sin al la reformo.

*Parolado en la Tutlanda Konferenco
de la Komunista Partio de Ĉinio pri
Propaganda Laboro (12 marto 1957).*

Politiko estas la elirpunkto de ĉiuj prak-
tikaj agadoj de revolucia partio kaj sin
manifestas en la procezo kaj fina rezulto
de la agadoj. Ĉiu ajn agado de revolucia
partio estas efektivigo de politiko. Se ĝi
ne efektivigas ĝustan politikon, ĝi do
efektivigas eraran politikon; se ĝi ne efek-
tivigas ian politikon konscie, ĝi do efek-
tivigas ĝin blinde. Tio, kion ni nomas
sperto, estas la procezo kaj fina rezulto de
la efektivigo de politiko. Nur tra la prak-
tiko de la popolo, tio estas, tra sperto, ni

povas konstati, ĉu la politiko estas ĝusta aŭ ne, kaj determini, en kia grado ĝi estas ĝusta aŭ erara. Sed la praktiko de homoj, precipe la praktiko de revolucia partio kaj revoluciaj amasoj, ne povas ne ligiĝi kun tiu aŭ alia politiko. Tial, antaŭ ol efektivigi ĉiun agadon, ni devas ekspliki al la partianoj kaj amasoj la politikon, kiun ni difinis laŭ la cirkonstancoj. Alie, la partianoj kaj amasoj apartiĝos de la gvido de nia politiko, agos blinde, kaj efektivigos eraran politikon.

“Pri la Politiko Koncerne al Industrio kaj Komerco” (27 februaro 1948), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

Nia partio difinis la ĝeneralan linion kaj ĝeneralan politikon de la ĉina revolucio kaj ankaŭ diversajn specifajn liniojn por laboro kaj diversajn specifajn politikojn. Sed, multaj el niaj kamaradoj ofte memoras apartajn specifajn liniojn por laboro kaj

apartajn specifajn politikojn de nia partio, kaj forgesas ĝiajn ĝeneralan linion kaj ĝeneralan politikon. Se ni efektive forgesas la ĝeneralan linion kaj ĝeneralan politikon de nia partio, ni do fariĝos blindaj, neperfektaj kaj nebulkapaj revoluciuloj, kaj, kiam ni efektivigos specifan linion por laboro kaj specifan politikon, ni perdos la orientiĝon kaj ŝanceliĝos jen dekstren jen maldekstren, kaj nia laboro suferos.

“Parolado en Konferenco de Kadroj en la Liberigita Regiono de Ŝanhi kaj Sujjuan” (1 aprilo 1948), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

Politiko kaj taktiko estas la vivo de la Partio; gvidantaj kamaradoj de ĉiuj niveloj devas plene priatenti ilin kaj en neniu okazo ilin neglekti.

“Cirkulero pri la Situacio” (20 marto 1948), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

II. KLASOJ KAJ KLASBATALO

Klasoj batalas, iuj klasoj venkas kaj aliaj malaperas. Tio estas historio, tio estas la historio de civilizacio dum kelkmil jaroj. Interpreti historion laŭ tiu ĉi vidpunkto estas historia materiismo; stari sur la kontraŭa flanko de tiu ĉi vidpunkto estas historia ideismo.

“Forĵetu Iluziojn, Prepariĝu por Batalo!” (14 aŭgusto 1949), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

En klasa socio ĉiu vivas en certa klasa pozicio kaj ĉia penso estas senescepte stampita per la brulmarko de klaso.

“Pri Praktiko” (julio 1937), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. I.

La ŝanĝoj en socio rezultas ĉefe el la disvolviĝo de la internaj kontraŭdiroj en la socio, nome, la kontraŭdiro inter la produktaj fortoj kaj la produktaj rilatoj, la kontraŭdiro inter klasoj kaj la kontraŭdiro inter la nova kaj la malnova. La disvolviĝo de tiuj kontraŭdiroj puŝas socion antaŭen kaj antaŭenpuŝas la anstataŭigon de la malnova socio per la nova.

“Pri Kontraŭdiro” (aŭgusto 1937),
Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong,
vol. I.

La kruelaj ekonomia ekspluatado kaj politika subpremado al la kamparanoj fare de la bienula klaso devigis la kamparanojn multfoje ribeli kontraŭ la regado de la bienula klaso. ... Nur tiuj klasbataloj de la kamparanoj, kamparanaj ribeloj kaj kamparanaj militoj estis la vera movforto

de la disvolviĝo de historio en la feŭda socio de Ĉinio.

“La Ĉina Revolucio kaj la Komunista Partio de Ĉinio” (decembro 1939), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. II.

En analizo ĝis la fino, nacia batalo estas problemo de klasbatalo. Inter la blankuloj en Usono tiuj, kiuj subpremas nigrulojn, estas nur la reakciaj regantaj rondoj. Ili absolute ne povas reprezenti la laboristojn, kamparanojn, revoluciajn intelektulojn kaj aliajn progresemajn personojn, kiuj konsistigas la plejparton de la blankuloj.

“Deklaro por Subteni la Justan Batalon de la Usonaj Nigruloj kontraŭ Rasa Distingo de la Usona Imperiismo” (8 aŭgusto 1963), *Unuiĝu la Popoloj de la Tuta Mondo por Frakasi la Usonajn Agresantojn kaj Ĉiujn Iliajn Lakeojn*.

La organizado de la popolo dependas de ni. La faligo de la reakciuloj de Ĉinio dependas de la organizado de la popolo fare de ni. Ĉio reakcia ja ne falos, se vi ĝin ne faligas. Tio estas same kiel ĉe balado: kien ne alvenas la balailo, tie la polvo kutime ne foriras per si mem.

“La Aktuala Situacio kaj Nia Politiko post la Venko en la Kontraŭjapana Rezistmilito” (13 aŭgusto 1945), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

La malamiko ne pereos per si mem. Nek la ĉinaj reakciuloj nek la agresivaj fortoj de la usona imperiismo en Ĉinio fortiriĝos memvole de la scenejo de historio.

“Daŭrigu la Revolucio ĝis la Fino” (30 decembro 1948), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

Revolucio ne estas regalo de gastoj per festeno, nek literatura verkado, nek pen-

trado aŭ brodado; ĝi ne povas esti tiel eleganta, tiel trankvila kaj malrapidema, tiel ĝentila, tiel milda, afabla, ceremonia, sindetena kaj grandanima. Revolucio estas ribelo, perforta agado fare de unu klaso por renversi alian.

“Raporto pri Esplorado de la
Kamparana Movado en Hunan”
(marto 1927), *Elektitaj Verkoj de*
Maŭ Zedong, vol. I.

Ĉiang Kajŝek ĉiam klopodas forkapti de la popolo ĉiun colon da potenco kaj depreni ĉiun colon da profito. Kaj ni? Nia politiko estas lin oponi pinton kontraŭ pinto, batali pro ĉiu colo da tero. Ni agas laŭ la maniero de Ĉiang Kajŝek. Li ĉiam klopodas trudi militon al la popolo, li tenas glavon en la maldekstra mano, kaj tenas glavon ankaŭ en la dekstra mano. Kaj ni, laŭ lia maniero, ankaŭ ekprenas glavojn. ...Nun Ĉiang Kajŝek jam estas

akriganta siajn glavojn, tial ankaŭ ni devas akriigi la niajn.

“La Aktuala Situacio kaj Nia Politiko post la Venko en la Kontraŭjapana Rezistmilito” (13 aŭgusto 1945), *Elektitaj Verkoj de Maŭ Zedong*, vol. IV.

Kiuj estas niaj malamikoj? Kiuj estas niaj amikoj? Tio estas demando kun primara graveco por la revolucio. La baza kaŭzo, kial ĉiuj estintaj revoluciaj bataloj en Ĉinio atingis tiel malmulte, estis tio, ke oni ne sukcesis unuiĝi kun la veraj amikoj por ataki la veraĵn malamikojn. Revolucia partio estas gvidanto de la amasoj, kaj neniu revolucio sukcesas, kiam la revolucia partio erare ilin gvidas en la revolucio. Por garantii, ke nia revolucio ne estos erare gvidata kaj nepre sukcesos, ni ne povas ne atenti pri unuiĝo kun niaj veraj amikoj por ataki niajn veraĵn malamikojn. Por distingi veraĵn amikojn de veraj malamikoj, ni ne